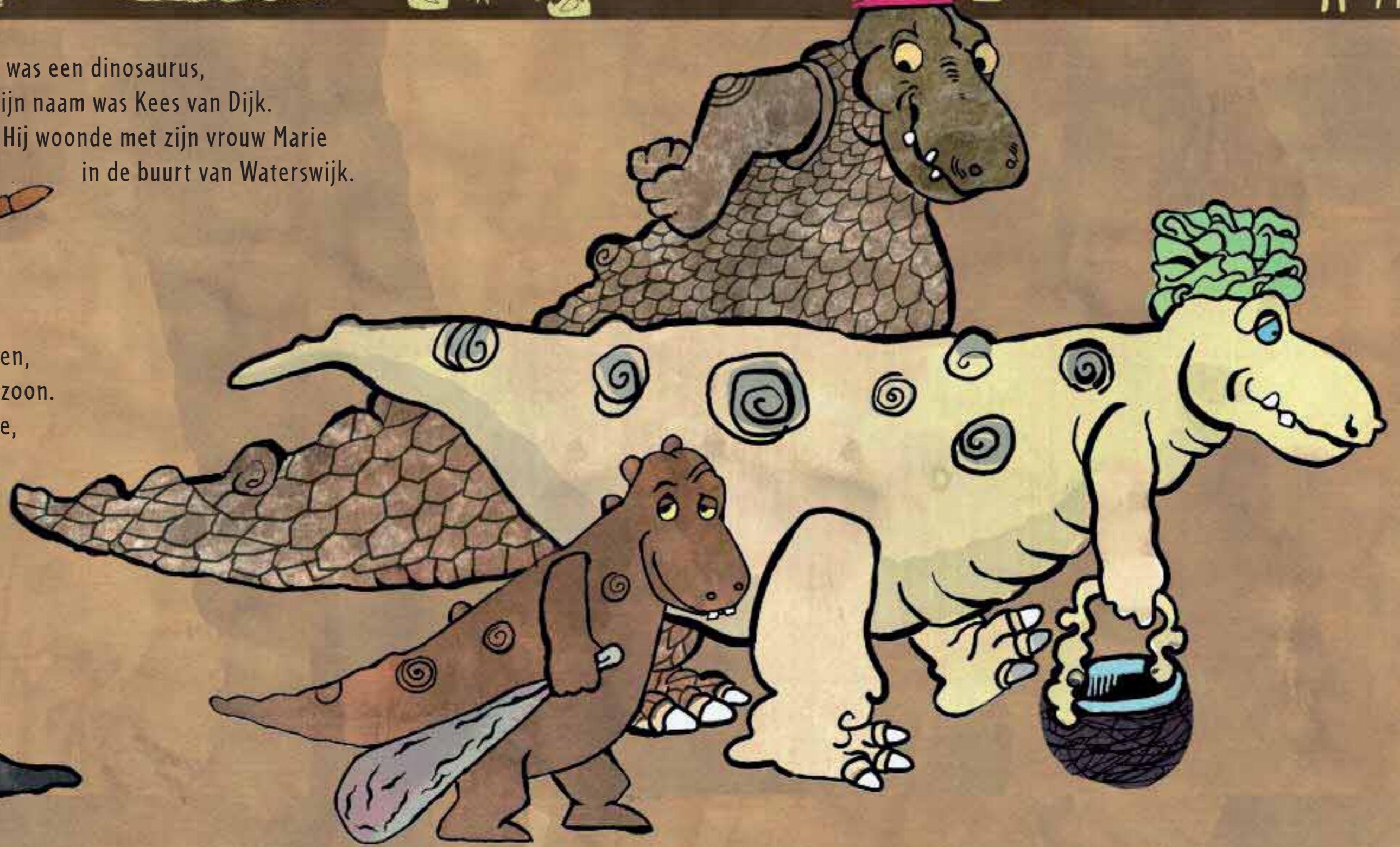

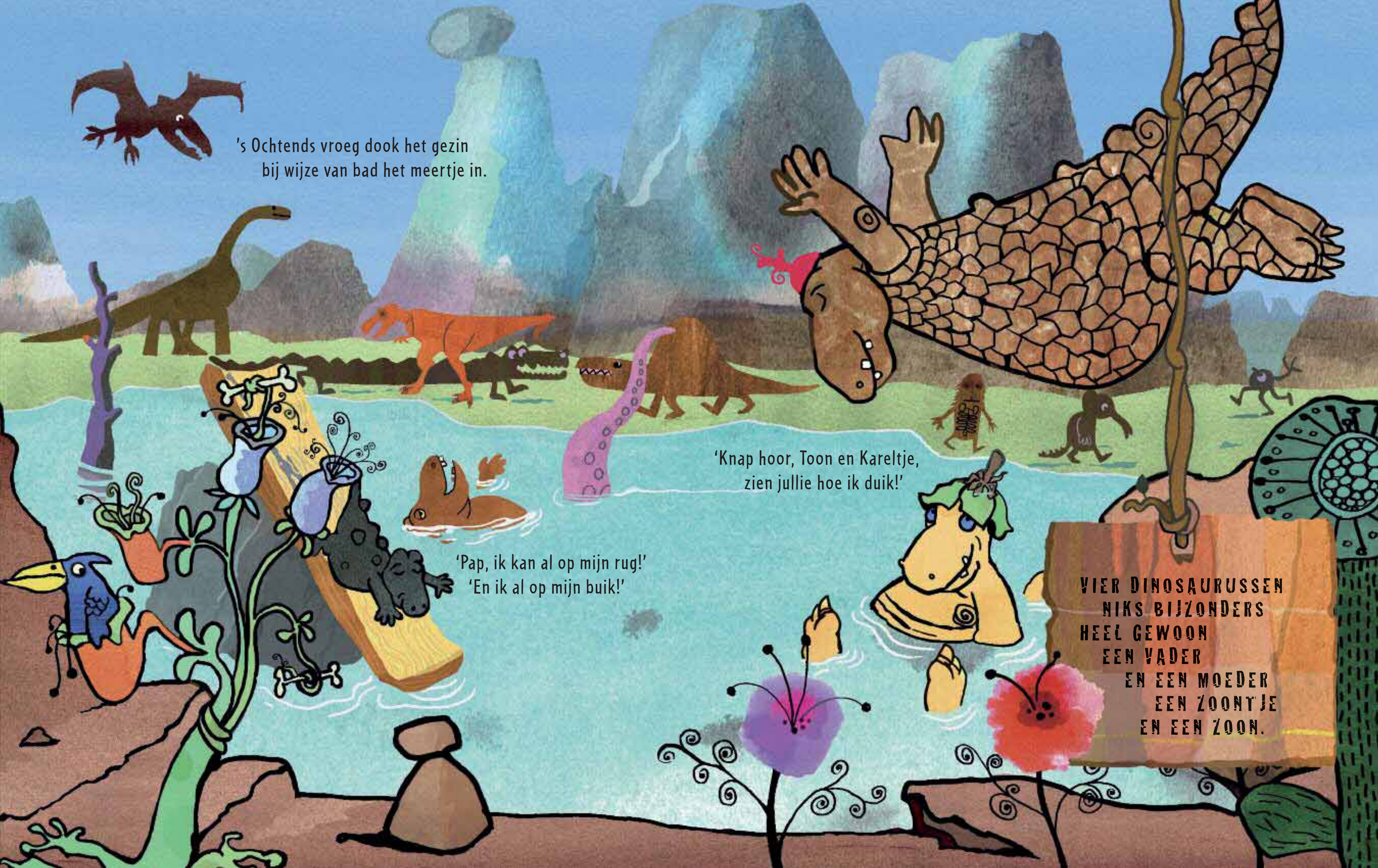

Er was een dinosaurus,
zijn naam was Kees van Dijk.
Hij woonde met zijn vrouw Marie
in de buurt van Waterswijk.

Ze hadden lieve kinderen,
een zoontje en een zoon.
De jongste heette Karelkje,
de oudste, dat was Toon.

's Ochtends vroeg dook het gezin
bij wijze van bad het meertje in.

'Knap hoor, Toon en Karelkje,
zien jullie hoe ik duik!'

'Pap, ik kan al op mijn rug!
'En ik al op mijn buik!'

VIER DINOSAURUSSEN
NIKS BIJZONDERS
HEEL GEWOON
EEN VADER
EN EEN MOEDER
EEN ZOONTJE
EN EEN ZOON.

Elke dag zei Kees: 'Marie,
ik ga maar eens op jacht.'
Dan zei Marie: 'Natuurlijk schat,
dat had ik al gedacht.'

Marie gaf Kees een kus,
ging doen wat dinomoeders doen:
het dagelijkse werk,
al sinds een jaar of tien miljoen.

's Middags speelden Karel
tje en Toon diep in het bos,
samen met hun dinovriendjes
Richard, Henk en Jos.

